

en mulig Indførelse af den ved Postvæsenet, og jeg synes, der her er et udmærket Felt for et Udvalgsarbejde.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og skal ganske kort svare paa et Par Spørgsmaal, som blev rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. Det første var, om den nuværende Justitsminister tilsigtede en Indskrænkning i Dommerembedernes Tal. Dertil kan jeg svare et absolut Ja. Jeg haaber, at det i Løbet af de 3 Aar vil kunne blive begrænset noget; jeg mener, det er absolut nødvendigt. Det ærede Medlem gentog her, hvad jeg desværre flere Steder har hørt, og som synes at være en almindelig Misforstaaelse, nemlig at den nuværende Justitsminister skulde have udbedt sig Bemyndigelse til at nedsætte Dommerembedernes Antal. Det er ikke rigtigt. Den nuværende Justitsminister har forelagt et Lovforslag, hvori det foreslaas at nedsætte Antallet, men har samtidig anmodet om Bemyndigelse til eventuelt at opretholde nogle af disse Embeder, hvor det maatte vise sig nødvendigt, efter at vi havde faaet den lovbestemte Nedsættelse. Jeg synes, det er en væsentlig Forskel.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, Dommerfuldmægtigenes private Praksis, er et meget omstridt Spørgsmaal, som jeg ikke tror, vi skal komme ind paa i Dag. Naar vi kommer til at forhandle om det i Udvalget, finder vi nok en god Løsning. Dog maa det ærede Medlem ikke tro, at hvis vi begrænser denne Adgang, vil Udgifterne til Kontorhold ogsaa begrænses; de vil tværtimod stige. Forholdet er — uden at jeg tør garantere for den absolutte Rigtighed af Tallene —, at der for Øjeblikket anvendes 600 000 Kr. til Fuldmægtige, og da der er ca. 100 Fuldmægtige, vil det sige, at hvert Embede i Virkeligheden nu anvender 6 000 Kr. til Fuldmægtigeløn. Det er en beskedn Sum, som, hvis vi foretager store Forandringer med Hensyn til det nævnte Forhold, maa sættes betydeligt op. Jeg er imidlertid villig til at undersøge dette Spørgsmaal, og jeg haaber, man ogsaa dér skal komme til en god Løsning. Hvori denne vil bestaa, kan jeg selvfølgelig ikke sige nu, og jeg tror, vi skal opsætte Diskussionen derom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til videre Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 337 af 15. Juni 1918 om et Fragtnævn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2749).

Sagen sættes til Forhandling.

Aksel Jensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er jo meget kort og let overskueligt, og jeg finder ingen Anledning til at komme nærmere ind paa Sagens Forhistorie. Jeg kan henvise til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Handelsminister ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg skal blot minde om, at Fragtnævnet har sin Oprindelse i Loven af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendigste Tilførsler. Da denne Lov blev ophævet, blev Fragtnævnets Virksomhed fortsat ved senere Love, sidst ved Loven af 15. Juni 1918. Fragtnævnets Virksomhed har jo bestaaet i at bistaa Regeringen under de vanskelige Tilførselsforhold, der har hersket under Krigen og i den nærmeste Tid efter denne. Der er ingen Tvivl om, at vor Handelsflaade har været til uvurderlig Nytte for vort Land under de vanskelige Krigsforhold, og at der derigennem er ydet værdifulde Bidrag til Samfundets Opredholdelse under Krigen gennem de nødvendigste Tilførsler af Levnedsmidler o. lign. Det har derfor været en stor Opgave, Fragtnævnet har haft med at administrere disse Tilførsler. Men alle disse Vanskeligheder synes nu overvundet. Derfor kan det sikkert siges, at Fragtnævnets Virksomhed er overflødiggjort.

Den højtærede Handelsminister fremkom ved Lovforslagets Fremsættelse med nogle Oplysninger om, hvorledes Fragterne har været paa de vigtigste Tilførsler. Det blev den Gang nævnt, at medens for et Aar siden Fragten fra La Plata var 200 sh., var den Maksimalfragt, som blev fastsat i September 1919, 100 Kr. pr. t, og ved dette Lovforslags Fremsættelse var den nede paa 65 sh. pr. t. Der foreligger i Dag Oplys-